

TO TURTELDUER.

Idyllisk Scene i 1 Akt af Erik Bøgh.

(1870. Kasino.)

Allegro moderato.

I. *mf*

Dialog. (Fruen og Herren er Arm i Arm komne ind under Forspillet.)

Fr. AkFolk skulde vide, hvad det vil sige...

Hr. At være saa lykkelige!

Fr. Sig: Lyksalige!

Hr. Ja— salige! For os har Kærligheden omskabt Jorden til et Himmerige.

Fr. Til et sandt Paradis! (sværmerisk.) Ængster det Dig ikke at der aldrig viser sig den mindste Sky paa vor Lykkes Himmel!

Hr. (seer hende ømt i Øjnene.) Altid Solskin!

Fr. (higeledes.) Aldrig Graavejr!

Hr. Endsige Regnvejr! Tænk om vi skulde opleve det!

Fr. Regnveir— hvor var det muligt.

Hr. (sukkende.) Det skal dog kunne hænde— for andre Ægtepar. Der er de Huse, hvori det baade tordner.—

Fr. (ser mod Himlen.) Og slaar ned!— Ja det siger man, men vi vil ikke tænke derpaa— vi synger:

Vers 1.

Hr. Fr. Fr. Hr. Fr.

Hvilken Lyst: søm og varm at gaa tyst Arm i Arm! Min A_dolf! Min Lu_i_se! Hvor

rallent.

vi kan Lyk_ken pri_se! Tænk hvor fro vi kan gaa, ret som to Du_er smaa den he_le lan_ge

Dag om_kring i sø_de Drømme her i vort Du_e_slag og kur_re li_ge søm_ine, saa

Tempo I^o

øm-me, ak saa øm-me, saa øm-me!

Min egen lille Mand! Min egen søde Pige! Mit Alt, mit Himme-

ri-ge! Min Troldheks! Min Tyrann! Tyrann? Ja det er Du! Du er den mest komplette, be- daaren de Ko-

ket-te! Og Du er saa jaloux. Jaloux... aa ja! Men det er jeg med Grund! Er Du? Aa Passiar! Husk blot i-

af-tes! Det var Dig min Ven, der gjorde Dig til Nar. Ja hvorfor Pok-ker skal Du ko-ke-

te-re, med den ne- læp-se-de, læspen-de Ba-ron? Hvor-for skal Du just par-

Hr.

tout in - kli - ne - re For Frø - ken Fan - ny, som er min A - ver - sjon? For - di jeg

Fr. Hr.

fandt, hun var pi - kant! Og hvad er han?..... En dannet Mand! Det tør Du

Fr. Hr. Fr. Nej! Jeg gi'r in - gen Scene her. Fr.

sva - re! Nej sér man ba - re! Hys - s! Saa sag - te! Det er ik - ke værd, at vi To gi'r en Scene her. Jeg

ff

(med tiltagende Hurtighed.)

ti - er jeg har Takt. Du ser, at jeg er bragt til Tavshed, men - nok sagt: tag Dig i - agt, tag Dig i -

Hr.

agt, tag Dig i - agt, tag Dig i - agt! Tak! Re - sten kan vi gen - me, til vi er e - ne

Begge. (langsommere med dæmpet Stemme.) Tempo 10

Hr. Fr.

hjem - me! Tys vær nu sød og from! tænk blot: om No - gen kom. Hvilken Dal Segno al Fine.

Vers 2.

Hr. (ved Vinduet.) Fr.

Kom her, og køl Dig lidt! Du er saa rød i Ho' - det. Slaa selv lidt Vand i

Hr. Fr.

Blo - det, Du har det alt - for hedt. Jeg er saa tol - le - rant som Nogen kan be - gæ - re... Men

Hr. (heftigere.) Fr.

jeg, jeg vil be - snæ - re Al - ver - den, ik - ke - sandt? Du er ko - ket og trætte - kær og drilsk... Men

Hr.

Du er blid og sød og tro som Guld, end skønt Du her i Hjemmet har den haarde Nød. Ja Du har

slem - me Ka - pri - ser her - hjem - me, men jeg skal faa gort en En - de der -

Fr.

paa. Du maa ej glem - me, naar mig Du vil skræmme, at af Per -

Hr.

son er Du slet og ret Ku - jon. Det nyt - ter ej, Du fri - ster mig!

Fr. Hr. Fr. *ff*

Be - va - res, nej!..... Det vid - ste jeg. Men vogt Dem Fru - e! Saa De tør tru -

Hr. Fr. Jo gør kun Du Skan - da - le her. Fr.

e. Hys - s! Skrig sag - te - rel! Er det nu værd, at vi To gør Skanda - le her. Tag Du kun Dit Par -

(med stigende Hartighed.)

ti, og. vis det Ty - ra - ni, som Du er Me - ster i, min E - ner - gi skal staa mig

Hr. (rolig)

bi, saa gaar Du fri for dis - se Ti. Det gør den, vil jeg haa - be, men hvor - for skal vi

Begge. Hr. Fr. Tempo 10

raa - be. Jeg sæt - ter Alt paa Spil - lad staa til, om Du vil. Hvil - ken *Dal Segno*
al Fine.

Vers 3.

Hr. Fr.

Fra nu af si-ger jeg at det er mig som by-der. Ja saa! Menden, som ly-der, det

Hr. Fr.

bli-ver ik-ke mig. De lar Dem nok for-maa til at sub-or-di-ne-re. Nej før skal jeg kre-

Hr.

pe-re, det kan De sto-le paa. Be-svi-mel-se? Ge-nér Dem ej! der staar en Læ-ne-stol be-

Fr. Hr.

redt. Hør: dril mig ik-ke! si-ger jeg. Du kender min Ner-vø-si-tet. Spild ej en Taar? Jeg er

Fr.

haard som en Klip-pe! Ro-lig jeg staar som en So-kra-tes til-sidst. So-kra-tes!

Ej! Gør Du mig til Xan-tip-pe? Det har dog jeg hver-ken a-net el-ler vidst!

Hr. Fr.

Naa! Godt at Du da ved det nu! Kan - tip - pe nej! Nu kvæ - les

Hr. Fr. Hr.

Jeg! Har in - gen Fa - re! Det tør Du sva - re Blot sag - te! Det er ik - ke

ff

Fr. Jo nu gør jeg Skan - da - le her Fr. (med stigende Raseri.)

værd Du tæn - ker paa Skan - da - le her. Jeg kan jo godt for - staa, det ven - ter Du blot paa... jo,

(meget hurtigt.)

jo Du for - ud - saa, Du kun - de faa mig til at gaa fra Sandsen — aa jeg kunde slaa... Hr. Slaa? Fr. Ja! Hr. Mig? Fr. Ja! Hr. Du? Fr. Ja! Hr. Prøv! Fr. (giver ham et Slag paa Øret.) Ah!

Hr. Fr. Nu

Hør, en Kon - fekt som den - ne... Ja hvor kan Du dog næn - ne at

gaar det snart for vidt. Tempo Io

dri - ve mig saa vidt. Men stil - le! Skynd dig lidt. Hvilken Dal Segno al Fine.